

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii pronunțate de Tribunal la 19 martie 2015 și notificată Comisiei la 23 martie 2015 în cauza T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT/Consiliul Uniunii Europene, respingerea concluziilor prezentate în primă instanță și obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată;

sau, cu titlu subsidiar,

- trimiterea cauzei Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe din nou; amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recursul Comisiei este formulat împotriva hotărârii pronunțate de Tribunal la 19 martie 2015 în cauza T-412/13. În această hotărâre, Tribunalul a anulat, în măsura în care era vizată Chin Haur Indonesia, PT, articolul 1 alineatele (1) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013⁽¹⁾ al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia.

Comisia invocă trei motive în susținerea recursului său.

În primul rând, Comisia susține că Tribunalul nu putea decide în mod legal că Consiliul a încălcat articolul 13 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază⁽²⁾, întrucât această concluzie este întemeiată pe o interpretare eronată a considerentului relevant din regulamentul atacat și pe o interpretare eronată a articolului 13 alineatul (1) din regulamentul antidumping de bază. În al doilea rând, Comisia susține că Tribunalul a prezentat o motivare insuficientă și contradictorie a concluziei sale, cu încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. În al treilea rând, Comisia apreciază că Tribunalul a încălcat drepturile procedurale pe care aceasta le are în temeiul articolului 40 din Statutul Curții de Justiție.

⁽¹⁾ JO L 153, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare JO 2010, L 7, p. 22).

Recurs introdus la 29 mai 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 19 martie 2015 în cauza T-413/13, City Cycle Industries/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-254/15 P)

(2015/C 254/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, M. França, agenți)

Celelalte părți din procedură: City Cycle Industries, Consiliul Uniunii Europene, Maxcom Ltd

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 19 martie 2015 în cauza T-413/13, Cycle Industries/Consiliul Uniunii Europene și notificate Comisiei la 23 martie 2015, respingerea cererii formulate în primă instanță și obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată

sau, cu titlu subsidiar,

- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare, amânarea pronunțării asupra cheltuielilor de judecată în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recursul formulat de Comisie privește Hotărârea Tribunalului pronunțată la 19 martie 2015 în cauza T-413/13, Cycle Industries/Consiliul Uniunii Europene. Prin această hotărâre, Tribunalul a anulat, în măsura în care privește City Cycle Industries, articolul 1 alineatele (1) și (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013⁽¹⁾ al Consiliului din 29 mai 2013 de extindere a taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 990/2011 asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Indonezia, Malaysia, Sri Lanka și Tunisia.

În susținerea recursului, Comisia invocă patru motive. În primul rând, Comisia susține că Tribunalul nu a analizat din oficiu dacă acțiunea în anulare era admisibilă în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE. În al doilea rând, Comisia consideră că Tribunalul nu putea să ajungă în mod legal la concluzia că, în speță, Consiliul a încălcat articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază⁽²⁾, deoarece această concluzie se bazează pe o incorectă interpretare a considerentului pertinent al regulamentului atacat și pe o incorectă interpretare a articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul antidumping de bază. În al treilea rând, Comisia susține că Tribunalul nu și-a motivat suficient soluția, încălcând articolul 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene. În al patrulea rând, Comisia consideră că Tribunalul i-a încălcat drepturile procesuale prevăzute la articolul 40 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 153, p. 1

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51)

**Recurs formulat la 1 iunie 2015 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 19 martie 2015 în cauza T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT/Consiliul Uniunii
Europene**

(Cauza C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, R. Bierwagen, C. Hipp, avocați)

Celelalte părți din procedură: Chin Haur Indonesia, PT, Comisia Europeană, Maxcom Ltd

Concluziile recurentului

Consiliul solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 19 martie 2015, notificată Consiliului la 23 martie 2015, în cauza T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT/Consiliul Uniunii Europene;